

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 25 april 2017 met nummer RvVb/A/1617/0790
in de zaak met rolnummer 1415/0208/SA/2/0196

Verzoekende partij	de heer Patrick VAN RAEMDONCK vertegenwoordigd door advocaat Willy VAN DER GUCHT met woonplaatskeuze op kantoor te 9000 Gent, Voskenslaan 34
Verwerende partij	de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RUIMTE VLAANDEREN , afdeling Oost-Vlaanderen vertegenwoordigd door advocaat Paul AERTS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, De Coupure 5

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 29 november 2014, geregulariseerd met een aangetekende brief van 12 januari 2015, de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 8 oktober 2014, waarbij aan het agentschap Wegen en Verkeer (hierna: de aanvrager) een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor wegenis- en rioleringswerken langs de N41 tussen Duivenhoek en Kettermuit, werken aan waterlopen en het rooien van bomen langs dit tracé.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 9140 Temse, Pontweg zn, Nieuwe Steenweg zn en Landbouwstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 5, 791E3.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.
De Raad verwerpt met een arrest van 26 mei 2015 met nummer S/2015/0061 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij dient tijdig een verzoek tot voortzetting in.

2.
De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 8 november 2016.

Advocaat Kenneth GIJSEL *loco* advocaat Willy VAN DER GUCHT voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Pieter VAN ROEYEN *loco* advocaat Paul AERTS voert het woord voor de verwerende partij.

3.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 20 juni 2014 dient de aanvrager bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het uitvoeren van wegenis- en rioleringswerken langsheen de N41 tussen Duivenhoek en Kettermuit (kruispunt Pontweg met Dorpsstraat en kruispunt Steenweg Hulst - Lessen en Nieuwe Steenweg), werken aan waterlopen (nr. 3581, 3e cat en nr.S.011, 3e cat) die kruisen met het tracé en rooien van bomen langs het tracé”*.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgesteld gewestplan ‘St.-Niklaas - Lokeren’ deels in een gebied voor bestaande snelwegen, deels in industriegebied, deels in agrarisch gebied, deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, deels in woongebied, deels in woongebied met landelijk karakter en deels in valleigebied.

De percelen liggen ook deels binnen de grenzen van het op 1 april 2003 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg ‘Dorpscentrum Elversele’, meer bepaald in een zone voor wegenis.

De percelen liggen eveneens deels in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘gebieden van het geactualiseerd Sigmaphan “Durmevallei”’, vastgesteld met een besluit van de Vlaamse regering van 26 maart 2010. Volgens dit gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan zijn de percelen deels gelegen in natuurgebied en deels in een gebied voor verkeers- en vervoersinfrastructuur.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 1 augustus tot en met 30 augustus 2014, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in:

“...

Bij nazicht ter gemeente blijkt hiermee het Openbaar Onderzoek te worden aangekondigd van de volledige herinrichting van de N41. Herinrichting die totaal ingrijpend is op alle activiteiten en bewoning op dit traject.

Bijgevolg teken ik in algemene zin bezwaar aan tegen de minimalistische beschrijving van de ware omvang van het project "Herinrichting Nieuwe Steenweg" in deze bekendmaking .

Ten persoonlijke titel maak ik volgende bezwaren tegen de plannen die voorliggen :

De tunnel met gelijkvloers niveau van de ventwegen op de geplande locatie situeert zich pal tegenover ons eigendom waarvan de inrit is bezwaard met doorrit voor landbouwvoertuigen (erfdienstbaarheid) voor de achterliggende percelen landbouwgrond wat tot gevaarlijke confrontaties zal leiden.

De tunnel noodzaakt in de creatie van een viaduct van (inclusief betonnen stootbanden en leuning) ongeveer 4 meters ten opzichte van het huidige wegniveau. Momenteel (in deze conditie hebben wij onze woning daar destijds gebouwd) hebben we uitzicht op het voorliggende "waardevol agrarisch gebied" wat zal worden benomen en vervangen door een talud van 4 m . Dit brengt een aanzienlijke minwaarde mee van ons eigendom

kadasternummers 313C en 312F. Quid de noodzaak tot een MER wegens ingrijpende wijziging in het landschap.

Gezien de verhoging van de N41 wordt tegelijk onze privacy geschonden wegens inkijk van bovenaf het viaduct in onze woning en onze tuin.

Het profiel van de weg vanaf Duivenhoek naar Kettermuit krijgt door het viaduct een bijkomende stijging met nadien een vrij abrupte afzink. De zichtbaarheid voor het verkeer komende van Duivenhoek op wat zich onmiddellijk achter de top van het viaduct bevindt is daardoor nihil met groot gevaar op kop-staartbotsingen bij te verwachten filevorming en stilstaand verkeer (stoplichten aan kruispunt Kettermuit).

De bijkomende stijging resulteert in verhoogde lawaaihinder en verhoogde uitstoot van het verkeer.

*In punt 2.1.4 "Informatie in verband met de wegenis" op pagina 7 wordt de "ongelijkgrondse kruising voor fietsers en gewestweg" gesitueerd midden van het project. De afstand tussen Kettermuit en Duivenhoek bedraagt 2,1 km. Het midden daarvan is waar zich momenteel de bushaltes bevinden, ter hoogte van perceel 360E. De tunnel dáár situeren noopt niet tot het maken van een viaduct gezien het grote natuurlijke niveauverschil daar tussen de N41 (+3m) en de ventweg aan de zijkant westzijde (waarbij een gelijkgrondse in-uitrit van de tunnel met deze ventweg mogelijk wordt). Dit is tevens het begin van de trage weg naar de dorpskern. Aan de overkant (oostzijde ter hoogte van perceel 359E) kan perfect een uitrit worden gemaakt via een helling, lateraal aan de N41 en afgeschermd t.o.v. de ventweg, in de voorziene zone voor bomen. Ook de bushaltes kunnen er worden ingeplant. Eveneens komt dit meer overeen met de densiteit en de bevolkingsdichtheid van de particuliere bewoning, die zich hoofdzakelijk (+80%) situeert aan de kant van Duivenhoek.
..."*

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Temse adviseert op 8 september 2014 gunstig.

De verwerende partij beslist op 8 oktober 2014 om aan de aanvrager de stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

" ...

Over de ingediende bezwaren worden volgende standpunten ingenomen:

1. In eerste instantie betreft dit geen stedenbouwkundige aangelegenheid, maar stelt men de opportuniteit van een fietstunnel in vraag. Er zijn wel degelijk voetgangers en fietsers, doch gezien de huidige toestand zeer onveilig is, begrijpelijkerwijze in geringe aantallen. De huidige toestand omvat een rijweg met een snelheidsregime van 70 km/h met aanliggende smalle fietspaden. Bij een weg met een snelheidsregime van 70 km/h horen vrijliggende fietspaden, deze worden in dit project aangelegd. Aangezien de N41 in deze zone gecategoriseerd is als een primaire weg II dienen de kruisingen voor fietsers en voetgangers ongelijkgronds te gebeuren. De huidige intensiteiten in combinatie met het snelheidsregime zullen ook voor de gewone gebruiker en de omwonenden al aanvoelen als een zeer moeilijk te kruisen rijweg. Het tracé is 2 km lang tussen de kruispunten Duivenhoek en Kettermuit. Deze 2 km zijn te lang voor de zwakke weggebruiker om te moeten omrijden om de N41 te kunnen kruisen. Daarom is een ongelijkgrondse kruising halverwege perfect te verantwoorden. Bezwaar ongegrond.

2. Veel bezwaren spreken over een 'viaduct'. De plannen zijn nochtans zeer duidelijk: de ongelijkgrondse kruising voor fietsers en voetgangers wordt gerealiseerd via een fietskoker op het maaiveldniveau. De N41 zelf, (de 2x1 rijstrook voor doorgaand verkeer) gaat met behulp van een ophoging over de fietskoker. De ventweg en de fietspaden langs de N41 blijven op maaiveldniveau. De hellingen van de N41 zijn telkens zo'n 150m lang.

Wat de hoogte van het talud betreft: het hoogste punt bevindt zich bij de fietskoker. Op dwarsprofiel 11 genomen ter hoogte van de koker is af te lezen dat het maaiveld ter hoogte van de private eigendom gelegen is op 29,30m TAW, het hoogste punt van de wegenis gelegen is op 31,55m TWA, zijnde 2,25m hoger. Hierbij komt nog de hoogte van de New Jerseys op 3,05m tov maaiveld private eigendom. De afstand tussen de private eigendom en de teen van het talud is 12m. in deze zone daalt het profiel eerst over het fietspad en dan over de ventweg met 1,75m. De afstand tussen de top van het talud en de private eigendom bedraagt 15m, de afstand tot de woning 25m.

Gezien de ligging op geruime afstand van de private eigendom en van de woning in het bijzonder, gezien de daling van het profiel naar de teen van het talud is een talud met hoogte 2,25m + 0,80m (NY) aanvaardbaar. Bezwaar ongegrond.

3. Het zicht op het agrarisch gebied dat nu bestaat, wordt ook doorkruist door de N41 meer in het bijzonder de continue verkeersstroom op deze N41. De woningen hebben bovendien ook aan de andere zijde zicht op agrarisch gebied. Het zicht dat men vanuit de woning of zijn tuin op de omgeving heeft, is vaak variabel door nieuwe bebouwing en infrastructuur en wijzigingen aan bestaande constructies: zelfs door nieuwe of gewijzigde aanplantingen op het openbaar domein of in de omgeving kan het uitzicht wijzigen. Er stelt zich pas een probleem als de aangevraagde werken de goede ruimtelijke ordening in het gedrang zouden brengen, door bijvoorbeeld een massief en hoog zichtscherm te vormen op een ontoelaatbare minimale afstand van een bewoonde eigendom. Dit is hier evenwel niet het geval. Bezwaar ongegrond.

4. Inkijk en schending van de privacy: gezien het verkeer op de N41 zich op minstens 15m van de grens met de private eigendom bevindt, is de inkijk vrij beperkt. Bovendien verandert de inkijk enkel ten gevolge van voertuigen die aan ca 70 km/u voorbij rijden en waarvan het zicht nog zal worden belemmerd door de New Jerseyprofielen. Bezwaar ongegrond.

5. Verminderde zichtbaarheid firma's: dit bezwaar is vaag, het lijkt onwaarschijnlijk dat alle bedrijven zich ter hoogte van de ophoging bevinden. Het is onduidelijk door welke maatregelen de bedrijven die niet ter hoogte van de tunnel gelokaliseerd zijn, een geringere zichtbaarheid zouden ondergaan. Bezwaar ongegrond.

6. Trillingen omwille van talud: trillingen verplaatsen zich door de grondmassa. Door de weg op een taludlichaam aan te leggen, wordt de weg die de trillinggolven afleggen alleen maar groter en beter gedempt door de massa. Bezwaar ongegrond.

7. Geluidshinder: door de plaatsing van de NY's langs het tracé over het talud, zal het rolgeluid (dat overheersend is bij dit snelheidsregime) gedempt worden en in de hoogte weerkaatst worden. Er valt geen bijkomende geluidshinder te verwachten. Bezwaar ongegrond.

8. Uitlaatgassen: er is een vermindering van overlast door doorgaans stijgende uitlaatgassen te verwachten. Bezwaar ongegrond.

9. Sociale veiligheid tunnel: door de tunnel in te planten op het maaiveldniveau kan het daglicht veel beter invallen, zijn er goede doorkijk- en inkijkmogelijkheid. De sociale controle is dan ook een pak groter dan bij een lager gelegen tunnel. Gezien de te verwachten intensiteit op de ventwegen van gemotoriseerd lokaal verkeer, lijkt de sociale controle voldoende groot. De ligging van de fietstunnel wordt gecombineerd met de ligging van de bushalte. Busgebruikers moeten immers ofwel bij de heenrit ofwel bij de terugrit de N41 kruisen voor of na het uitstappen. Het busperron is gelegen net voorbij de woningen n° 85-89 en het bushokje is niet voor een woning gelegen. In doorsnede is het bushokje gelegen op 3m van de rooilijn en 11m van de gevellijn. Het gebruik van de N41 door lijnbussen en bijhorende perrons is een evidentie. Bezwaar ongegrond.

10. Er worden geen (bijkomende) innames van private eigendommen van woningen of bedrijven gerealiseerd.

Een aantal bezwaren behandelen de inname van huidige informele parkeerplaatsen of ruimte die gebruikt wordt voor leveringen op de huidige bermen. Deze grond is al jaren eigendom van AWV, en er werd oogluikend toegestaan dat deze zeer brede bermen ondermeer werden gebruikt voor parkeren. Het parkeren van bedrijfsvoertuigen, het plaatsen van takelwagens en het leveren van goederen dienen te gebeuren op privaat domein en niet op het domein dat in eigendom is van AWV. Bezwaar ongegrond.

11. Het Agentschap Wegen en Verkeer zal de hinder beperken tot een minimum. Ook voor deze werf zullen er voldoende (financiële) middelen worden ingezet bij de uitvoering. De bereikbaarheid van de woningen tijdens de werken is belangrijk. De doelstelling is om de woningen te allen tijde bereikbaar te houden. Tijdens het grootste deel van de werken is de woning bereikbaar met de wagen. Op een aantal dagen na, wanneer er riolering voor de woning gelegd wordt, zal de woning te voet bereikbaar zijn. Bezwaar ongegrond.

12. De werken komen voor op bijlage III van het Project m.e.r.- besluit. De aanvraag heeft immers betrekking op rubriek 10, e): de aanleg van wegenis. Voor deze werken is een m.e.r.-screeningsnota nodig. De vergunningverlenende overheid dient de aanvraag te screenen. Een screening houdt in dat nagegaan wordt of het project, in het licht van zijn concrete kenmerken, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële milieueffecten, aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Zo er aanzienlijke milieueffecten kunnen zijn, dan moet een milieueffectenrapport worden opgemaakt. In de project- m.e.r.-screeningsnota die bij het dossier wordt gevoegd, wordt aangetoond dat de milieueffecten van het voorgenomen project niet van die aard zijn dat zij als aanzienlijk moeten beschouwd worden. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verklaart zich akkoord met deze conclusie. De opmaak van een project-m.e.r. kan dus redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomstige gegevens bevatten over aanzienlijke milieueffecten. Derhalve is de opmaak van een project-m.e.r. niet nodig (zie MERparagraaf). Bezwaar ongegrond.

13. Naar schaal en impact wordt de N41 aangepast aan de huidige verkeersproblematiek en speelt men in op een bestaand probleem, namelijk de verkeersonveiligheid van de weg. De werken komen de afwatering en waterhuishouding in het gebied ten goede. De wegeniswerken voorzien in een sterk verhoogde veiligheid met aandacht voor de kwaliteit van de omgeving. De werken gebeuren nagenoeg geheel op openbaar domein, op gronden die eigendom zijn van AWV. De aanvraag is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening (zie ook hierna). Bezwaar ongegrond.

14. Het is niet de bedoeling dat de omschrijving der werken uitgebreid wordt weergegeven op het aanplakkingsformulier. Het gaat hier om het 'herinrichten van de N41', en dit wordt dan ook zo vermeld. De aanplakking dient er juist voor om geïnteresseerden door te verwijzen naar de gemeente om daar het dossier met al zijn details te kunnen inkijken. Bezwaar ongegrond.

15. Dit is niet van stedenbouwkundige aard.

...

MER-paragraaf

De werken komen voor op bijlage III van het Project m.e.r.- besluit. De aanvraag heeft immers betrekking op rubriek 10, e): de aanleg van wegenis. Voor deze werken is een m.e.r.-screeningsnota nodig. De vergunningverlenende overheid dient de aanvraag te screenen. Een screening houdt in dat nagegaan wordt of het project, in het licht van zijn concrete kenmerken, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële milieueffecten, aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Zo er aanzienlijke milieueffecten kunnen zijn, dan moet een milieueffectenrapport worden opgemaakt.

In de project-m.e.r.-screeningsnota die bij het dossier wordt gevoegd, wordt aangetoond dat de milieueffecten van het voorgenomen project niet van die aard zijn dat zij als aanzienlijk moeten beschouwd worden. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verklaart zich akkoord met deze conclusie. De opmaak van een project-m.e.r. kan dus redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomstige gegevens bevatten over aanzienlijke milieueffecten. Derhalve is de opmaak van een project-m.e.r. niet nodig.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de geldende voorschriften voor wat betreft de wegeniswerken van de N41.

De rioleringswerken zijn strijdig met een aantal gewestplanbestemmingen (zie hierboven).

Voor wat betreft de strijdigheid van de rioleringswerken, kan beroep gedaan worden op de afwijkingsbepalingen van het artikel 4.4.7, §2 VCRO.

Overwegende dat, in toepassing van art. 4.4.7, §2 VCRO, in een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, mag worden afgeweken van de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een beperkte ruimtelijke impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding zijn van ondergrondse voor het openbaar net bedoelde leidingen en voorzieningen voor het verzamelen en afvoeren van hemel- oppervlakte- en afvalwaters, en bijzondere kleinschalige infrastructuur zoals controlepunten, pomp- en overslagstations, rietvelden en waterzuiveringsinstallaties met een maximale capaciteit van 1000IE worden aanschouwd als handelingen die een ruimtelijk beperkte impact hebben (art.3, §1, 7° van het besluit van de Vlaamse regering van 05/05/2000).

Het doel van de heraanleg van de N41 is meervoudig. Enerzijds heeft deze weg nood aan een veilig, vrijliggend fietspad. Anderzijds dienen de vele erfontsluitingen afgekoppeld te worden van de doorgaande N41. Dit wordt gerealiseerd door de aanleg van ventwegen.

Er werd gekozen voor een fietstunnel op maaiveldniveau en nabij de bushalte om de veiligheid van de zwakke weggebruiker te optimaliseren.

De wegeniswerken voorzien in een sterk verhoogde veiligheid met aandacht voor de kwaliteit van de omgeving. De werken gebeuren nagenoeg geheel op openbaar domein, op gronden die in eigendom zijn van AWW. Er worden geen innames van private eigendom gerealiseerd. De aanvrager gaat de hinder die optreedt gedurende de werken tot een minimum beperken en de bereikbaarheid van de woning maximaal vrijwaren.

De rioleringswerken komen de afwatering en waterhuishouding in het gebied ten goede.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek werden 8 bezwaarschriften ingediend. De bezwaren worden weerlegd en zijn ongegrond.

Uit de MER-paragraaf blijkt duidelijk dat er geen MER-rapport nodig is.

De aanvraag is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

Algemene conclusie:

Tegen de aanvraag zijn er, mits het naleven van de hierna vermelde voorwaarden, geen stedenbouwkundige bezwaren.

...

Dit is de bestreden beslissing.

De heer Steve JOOS en mevrouw Nathalie AGNEESENS hebben met een aangetekende brief van 1 december 2014 bij de Raad ook een beroep ingesteld dat strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van deze bestreden beslissing. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1415/0202/SA/2/0228.

IV. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

Na de betekening van het arrest van 26 mei 2016 houdende de verwerping van de schorsingsvordering, dient de verzoekende partij tijdig een verzoek tot voortzetting in.

Dit verzoek bevat echter meer dan het louter verzoek tot voortzetting van de rechtspleging overeenkomstig artikel 4.8.19, tweede lid VCRO. Het verzoek tot voortzetting bevat tevens twee nieuwe middelen, waarvan de verzoekende vraagt dat de Raad deze ambtshalve zou onderzoeken omdat ze de openbare orde raken (een middel inzake de MER-plicht en een middel inzake de goede ruimtelijke ordening).

Het verzoek tot voortzetting zoals bedoeld in artikel 4.8.19, tweede lid VCRO is niet bedoeld als een 'bijkomend' procedurestuk waarin nieuwe feiten of middelen kunnen worden uiteengezet. Feiten, middelen en het belang moeten op grond van artikel 11, tweede lid Procedurebesluit uiteengezet worden in het inleidend verzoekschrift.

Het feit dat de 'nieuw' ingeroepen middelen de openbare orde zouden raken en dus ambtshalve door de Raad zouden kunnen worden onderzocht, doet aan het voorafgaande geen afbreuk.

Middelen, ook deze die de openbare orde raken, moeten immers in principe in het inleidend verzoekschrift worden ontwikkeld, tenzij de grondslag ervan pas nadien aan het licht is gekomen, in welk geval deze middelen in het eerst mogelijke procedurestuk geformuleerd mogen worden.

De verzoekende partij toont niet aan dat de grondslag van de 'nieuwe' middelen pas later aan het licht is gekomen. Ook beweert zij wel, maar toont zij niet aan, dat deze middelen de openbare orde zouden raken.

Het gegeven dat de verwerende partij in de antwoordnota “volledigheidshalve” heeft geantwoord op deze ‘nieuwe’, ambtshalve in te roepen middelen, doet aan deze vaststellingen geen afbreuk.

Uit het voorgaande volgt dat het verzoek tot voortzetting enkel kan aanvaard worden voor zover daarin de voortzetting van de rechtspleging wordt gevraagd. Het deel dat de ‘nieuwe middelen’ bevat, wordt uit de debatten geweerd.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Schending van artikel 11, tweede lid, 7° van het Procedurebesluit

Standpunten van de partijen

1.

De verwerende partij roept een schending van artikel 11, tweede lid, 7° van het Procedurebesluit omdat de verzoekende partij, buiten een opsomming van een aantal bezwaren en/of bemerkingen (die volgens haar eerder betrekking hebben op de opportuniteit van de beslissing) in haar verzoekschrift geen omschrijving geeft van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en/of de wijze waarop deze bepalingen naar het oordeel van de verzoeker geschonden worden.

2.

De verzoekende partij antwoordt op deze exceptie in haar wederantwoordnota dat zij wel degelijk onregelmatigheden in de bestreden beslissing heeft aangeduid en ‘vertaalt’ deze nu naar ‘middelen’ door de geschonden artikelen aan te duiden.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 11, tweede lid, 7° van het Procedurebesluit vereist dat een verzoekschrift een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur moet bevatten, alsook een omschrijving van de wijze waarop de desbetreffende regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden worden.

2.

De verzoekende partij voert een betoog in het verzoekschrift onder de titel “Feiten” en onder de titel “Bezwaren in hoofde van belang en Procedure” dat is onderverdeeld in drie bezwaren. In de wederantwoordnota wordt dit betoog geherstructureerd en aangevuld met “middelen die de openbare orde (zouden) raken” volgens de bewoordingen in het verzoek tot voortzetting.

Uit de beoordeling ten gronde zal blijken of de verzoekende partij met succes een onregelmatigheid in de zin van artikel 11, tweede lid, 7° Procedurebesluit aanvoert die tot vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden. Uit het ingediende verzoekschrift blijkt alvast niet dat de verzoekende partij zou aansturen op een nieuwe inhoudelijke beoordeling van de ingediende aanvraag tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning.

3.

Voor het overige blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden daaromtrent geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Standpunten van de partijen

1.

De verzoekende partij zet in het verzoekschrift, na de uiteenzetting over haar belang, onder meer uiteen:

“ ...

4-Feiten:

De aankondiging van het Openbaar Onderzoek is aangeplakt op 1/08/2014 (doc.6).

Ontdekt op 6/08/14 dat de aanvraag gaat over de “herinrichting van de N41”.

Met nog een 4-aantal burens: bezoek aan de Ruimtelijke Ordening gemeente Temse, in de week van 11-17/08/2014 : bespreking met mr. Verbeke, schepen van Ruimtelijke Ordening en gevraagd om ons op de hoogte te houden van de voortgang van het dossier. Nooit enig antwoord of toelichting ontvangen.

Bezwaar (doc. 10) ingediend op 25/08/2014. In totaal zijn 8 bezwaren ingediend in dit dossier : niemand heeft, ondanks de specifieke ernaar in het bezwaarschrift, enige info gekregen van de gemeente Temse, AWW en/of RO.

Sluiting Openbaar Onderzoek op 30/08/2014(doc.13).

Gunstig advies (zonder enig voorbehoud) vanwege gemeente Temse op 08/09/2014 (doc.11).

Vergunning toegekend op 8/10/2014.

Aanplakking op 15/10/2014 (doc. 15 en 16).

Onderhoud op 25/11/14 (met een 10-burens) met AWW: melding dat de vergunning werd toegekend en aangeplakt. Niemand van de aanwezigen had daarvan ook maar iets gezien, vaststelling van voldongen feiten, geen info rond beroepsmogelijkheden of termijnen.

Verzoek tot vernietiging op 28/11/2014.

5-Bezwaren in hoofde van Belang en Procedure:

*Het bezwaarschrift (doc.10) ingediend bij het Openbaar onderzoeken en **3-Belang verzoeker** hierboven verwoorden mijn bezwaren in hoofde van **Belang**.*

*Inzake **Procedure** wens ik uitdrukkelijk aandacht volgende punten .*

1 - De aanplakking van het Openbaar onderzoek vermeldt: “Wegenis- en rioleringswerken aan N41 tussen Duivenhoek en Kettermuit, werken aan waterlopen en rooien van bomen, langsheen dit trace te Elversele.

In de Beschrijvende Nota (doc.12) worden de werken als volgt verwoord: 1.1.1 Aard bouwwerk: Uitvoeren wegenis- en rioleringswerken langsheen de N41 tussen Duivenhoek en Kettermuit (kruispunt Pontweg met Drapstraat en kruispunt Hulst-Lessen Nieuwe Steenweg).

De Nieuwe Steenweg wordt hierbij volledig heringericht. Pontweg wordt enkel voorzien van een DWA riolering aan de onpare kant, en hersteld naar bestaande toestand.

Iedereen aan de Nieuwe Steenweg heeft, in de maanden voorafgaande aan de aanplakking, met een expert van Rio-P bespreking gevoerd, is bezocht geweest en heeft een dossier ontvangen omtrent de ontkoppeling van de riolering. De tekst op de aanplakking is misleidend omdat de ware aard van het werk (“De Nieuwe Steenweg wordt hierbij volledig heringericht”) wordt weggemoffeld achter het woord “wegenis-”.

Elkeen die het bericht heeft gelezen was van mening dat deze aanvraag ging over de recent besproken rioleringswerken.

Wetende dat de heraanleg van de N41 sedert meer dan 40 jaar een hangend project is, dat in diverse scenario's heeft rondgespookt maar waarover nimmer enige correcte informatie is verstrekt aan de omwonenden, is het bij niemand opgekomen dat dit simpele woordje “wegenis-” het werkelijke doel van aanvraag vertegenwoordigt/maskeert. Bovendien aangeplakt op het ogenblik dat heel wat mensen in verlof waren.....TOEVAL???

Wanneer ik de morgen van 06/08/2014 niet was gealarmeerd door een grondsondering ter hoogte van ons eigendom had niemand vermoed waarover de aanplakking eigenlijk handelde. Ik ben persoonlijk, na de ontdekking van de inhoud van de aanvraag, de naaste burens gaan bevragen. Ik kreeg bovenstaand antwoord omtrent de verwachte riolering. Ik heb ze ingelicht over de ware toedracht. Vandaar dat 8 bezwaren zijn ingediend.

Het argument dat deze 8 bezwaren aantonen de “voldoende richtbaarheid” werd gegeven, zoals ook vermeld in het Proces-verbaal betreffende de Sluiting (doc.13), afgeleverd door de gemeente Temse op 30/08/2014, is niet correct en duidt volgens mijn veeleer op een gewilde niet communicatie.

Ik ben van mening dat hier onze rechten als burgers en betrokkenen in hoge mate zijn geschaad.

2- De behandeling en de weerlegging van de bezwaren (zoals vermeld in de vergunning vanaf pagina 3).

Eénzijdig, zonder enig overleg met de betrokkenen, is boudweg elk bewaar “ongegronde” verklaard. De argumentatie daartoe is elke keer uitdrukkelijk geformuleerd in tegenspraak tot de gemaakte opmerking.

Het kan toch niet zo zijn dat geen enkele van de gemaakte opmerkingen steek houdt. Agentschap Wegen en Verkeer lijkt hier via het Agentschap Ruimte en Onroerend Erfgoed arbitrair betrokkene én beslissende partij te zijn.

3- Aanplakking van de verkregen vergunning

Gelijkaardige opmerking als bij de aanplakking van de aanvraag: ondanks het attest van aanplakking en de foto's ervan weet niemand hoe lang (voorzien is 30 dagen) de borden er hebben gestaan. Afgaande op de bevraging die ik deed allicht niet lang. Ik heb niemand gevonden die ze heeft gezien, laat staan mij heeft kunnen zeggen hoe lang ze er stonden. Het enige wat hier vast staat zijn het attest en de foto's van de plaatsing op 15/10/14.

Dit verklaart waarom tot op heden niemand een Verzoek tot Vernietiging heeft ingediend... Laatste dag is volgende maandag 01/12/2014 (algemene stakingsdag in Oost-Vlaanderen).

...

2.

2.1

De verwerende partij roept in de eerste plaats in, voor zover de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beschouwd worden als beantwoordend aan de vereisten van artikel 11 Procedurebesluit, dat zij geen belang heeft bij het invoeren van het eerste en derde argument aangezien zij tijdig een bezwaarschrift heeft ingediend en tijdig bij de Raad een vernietigingsberoep heeft ingediend.

Met betrekking tot het tweede argument inzake het beantwoorden van de bezwaren meent de verwerende partij dat het argument van de verzoekende partij ongegrond en niet ernstig is. Zij verwijst naar de inhoud van de bestreden beslissing en voegt daaraan toe dat de Raad niet bevoegd is om de ingediende bezwaren zelf te gaan beoordelen.

Wat de beweerde partijdigheid betreft wijst de verwerende partij erop dat het agentschap Wegen en Verkeer de aanvrager van de vergunning is terwijl de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar de vergunning heeft verleend en er dus zeker geen sprake is van een betrokken én beslissende partij.

2.2

De verwerende partij bespreekt verder ook de ambtshalve in te roepen middelen.

Gelet op wat reeds hoger onder punt IV werd gesteld, met name dat de nieuw ingeroepen middelen uit de debatten worden geweerd, is een verdere weergave van de standpunten ten aanzien van deze nieuw ingeroepen middelen niet aan de orde.

3.

In de wederantwoordnota herstructureert de verzoekende partij haar betoog.

3.1

Onder een eerste middel, dat zij ontleent aan de schending van artikel 4.7.26, §4, 6° VCRO, van artikel 6 EVRM en artikel 2 en 9 van het verdrag van Aarhus, groepeerde zij de eerste en derde grief van haar inleidend verzoekschrift.

De verzoekende partij herhaalt dat niemand de aanplakking van de vergunningsbeslissing heeft gezien, laat staan dat iemand wist hoe lang deze werd aangeplakt. De verzoekende partij stelt slechts kennis genomen te hebben van de vergunningsbeslissing op 25 november 2014 en dit naar aanleiding van een onderhoud met het agentschap Wegen en Verkeer. Zij heeft dan op de gemeente kennis genomen van het dossier en aldaar vastgesteld dat er een aanplakking was gebeurd op 17 oktober 2014. De verzoekende partij heeft dan maar, aangezien de beroepstermijn bijna was verstreken, zonder hulp van een raadsman, het inleidend verzoekschrift opgesteld. De verzoekende partij ontleent hieruit een schending van artikel 4.7.26, §4, 6° VCRO. Zij verduidelijkt dat de verklaring op eer niet kan dienen om een rechtsgeldig attest van aanplakking af te leveren en dat de foto's, gevoegd bij de verklaring op eer, geen bewijs leveren van de effectieve aanplakking, noch van het uithangen gedurende 30 dagen.

De verzoekende partij besluit dat er geen geldige aanplakking is gebeurd overeenkomstig de vereisten van artikel 4.7.26, §4 VCRO.

De verzoekende partij verwijst nog naar artikel 6 EVRM omdat er geen rechtszekerheid werd geboden en dit gelet op het gebrek aan controle door de gemeente. Ook artikel 9 van het verdrag van Aarhus werd geschonden omdat de gebrekkige aanplakking ook een belemmering is van de toegang tot de rechter.

Zij stelt wel degelijk een belang te hebben bij dit middel omdat zij door de laattijdige kennisname zelf een vernietigingsberoep heeft moeten indienen zonder nog een raadsman te kunnen raadplegen. Haar mogelijkheden waren dus beperkt en werden belemmerd.

Volledigheidshalve verwijst de verzoekende partij ook naar de bekendmaking van de vergunningsaanvraag. Zij stelt dat de aanvraag werd omschreven als betrekking hebbend op de uitvoering van wegenis- en rioleringswerken, werken aan waterlopen en het rooien van bomen. Met een expert van RioP werd overleg gepleegd inzake de ontkoppeling van de riolering. Zij stelt misleid te zijn geweest door de bewoordingen van de bekendmaking aangezien blijkt dat de aanvraag ook de volledige herinrichting van de N41 betreft.

3.2

Het tweede middel in de wederantwoordnota slaat op de tweede grief zoals door de verzoekende partij geformuleerd in haar inleidend verzoekschrift. Zij voert de schending aan de wettelijke motiveringsplicht.

De verzoekende partij houdt voor dat een aantal opgeworpen bezwaren niet door de verwerende partij bij haar beoordeling werden betrokken. Zij verwijst naar het bezwaar waarin gesteld werd dat het gebruik van de erfdienstbaarheid bij haar eigendom zal leiden tot gevaarlijke confrontaties tussen het kruisende verkeer vanuit de fietstunnel en de grote landbouwvoertuigen; het gevaar van kop-staartaanrijdingen gelet op de te verwachten filevorming door de verkeerslichten en het geformuleerde alternatief inzake de fietstunnel.

3.3

In een derde middel roept de verzoekende partij de schending van artikel 4.3.1 DABM en artikel 2 van het MER-besluit van 10 december 2014 waarbij zij stelt dat een MER-project had moeten worden opgesteld.

In een vierde middel roept de verzoekende partij de schending in van de goede ruimtelijke ordening en de motiveringsplicht inzake de overeenstemming van het aangevraagde met de bestemmingsvoorschriften.

Gelet op wat reeds hoger onder punt IV werd gesteld, met name dat de nieuw ingeroepen middelen uit de debatten worden geweerd, is een verdere weergave van de standpunten ten aanzien van deze nieuw ingeroepen middelen niet aan de orde.

Beoordeling door de Raad

1.

Overeenkomstig artikel 4.8.2, eerste lid VCRO doet de Raad als administratief rechtscollege, bij wijze van arresten, uitspraak over de beroepen die worden ingesteld tot vernietiging van, onder meer, vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afgeven of weigeren van een vergunning.

Artikel 4.8.2, tweede lid VCRO bepaalt dat de Raad de bestreden vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing vernietigt wanneer die beslissing onregelmatig is. Een beslissing is onregelmatig wanneer zij in strijd is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur.

Artikel 11, tweede lid, 7° van het Procedurebesluit vereist dat een verzoekschrift een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van

behoorlijk bestuur moet bevatten, alsook een omschrijving van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker worden geschonden.

Uit deze bepalingen volgt dat een verzoekende partij in haar verzoekschrift middelen moet ontwikkelen waarbij op duidelijke wijze een 'onregelmatigheid' wordt aangeduid en wordt aangewezen op welke wijze de bestreden beslissing door deze 'onregelmatigheid' wordt aangetast.

Om ontvankelijk te zijn moet een middel niet noodzakelijk de vindplaats van de geschonden geachte regelgeving aanduiden. Een middel dient wel duidelijk en nauwkeurig geformuleerd te worden zodat de partijen in het geding zich kunnen verweren tegen de grieven ten aanzien van de bestreden beslissing en de Raad in staat gesteld wordt de gegrondheid van die grieven te onderzoeken.

De Raad onderzoekt de bestreden beslissing binnen de grenzen die de verzoekende partij getrokken heeft door de formulering van haar middelen in het verzoekschrift. De Raad kan noch mag – tenzij wanneer de openbare orde het invoeren van ambtshalve middelen noodzaakt – de middelen uitbreiden of andere schendingen zelf gaan onderzoeken.

2.

Zoals reeds blijkt uit de uiteenzetting van de standpunten van de partijen uit de verzoekende partij in haar oorspronkelijk verzoekschrift grieven met betrekking tot:

- (1) de aanplakking van de aanvraag naar aanleiding van het openbaar onderzoek
- (2) de behandeling en de weerlegging van haar bezwaren
- (3) de aanplakking van de bestreden vergunning.

In de wederantwoordnota herstructureert de raadsman van de verzoekende partij de ingeroepen grieven tot volgende middelen:

- (1) eerste middel: schending van artikel 4.7.26, § 4, 6° VCRO, artikel 6 EVRM en van artikel 2 van het decreet houdende instemming met het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, en de bijlagen I en II, ondertekend te Aarhus op 25 juni 1998, *juncto* artikel 9 van het Verdrag van Aarhus: onder dit middel worden grieven 1 en 3 van het oorspronkelijk verzoekschrift gegroepeerd;
- (2) tweede middel: schending van de wettelijke motiveringsplicht, waarbij zij de uiteenzetting van haar tweede grief uit het verzoekschrift overneemt en aanvult.

Onder punt IV heeft de Raad reeds aangegeven dat de 'nieuwe middelen', door de verzoekende partij geformuleerd in haar verzoek tot voortzetting van de rechtspleging, niet ontvankelijk zijn en uit de debatten worden geweerd.

Het onderdeel van de wederantwoordnota herneemt deze 'nieuwe middelen' als derde en vierde middel. Om dezelfde redenen worden het derde en vierde middel onontvankelijk verklaard.

Uit het onderzoek ten gronde zal blijken of de eerste twee middelen kunnen terug gebracht worden tot de essentie van wat in het inleidend verzoekschrift werd aangevoerd.

3.

3.1

De eerste 'grief' die de verzoekende aanvoert, handelt over een volgens haar misleidende bekendmakingsbericht voor het te organiseren openbaar onderzoek. Zij dacht dat de aanvraag uitsluitend over rioleringswerken ging (waarover ze een bespreking had met een expert van RioP), terwijl het ook bleek te gaan over een totale herinrichting van de N41.

De verwerende partij heeft deze grief in dezelfde zin begrepen, aangezien zij in haar verweer inroept dat de aanplakkingsbrief wel degelijk wegeniswerken vermeldt. Voor het overige roept zij in dat de verzoekende partij geen belang heeft om de beweerde onregelmatigheid aan te voeren aangezien zij tijdens het openbaar onderzoek tijdig een bezwaarschrift heeft ingediend.

In de derde 'grief' stelt de verzoekende partij zich vragen bij de aanplakking van de afgeleverde vergunning: *"niemand weet hoelang de borden er gestaan hebben"*.

De verzoekende partij verwijst daarbij (*"het enige dat vast staat zijn...."*) naar het attest van aanplakking en de foto's van de plaatsing op 15 oktober 2014.

De verwerende partij stelt dat dit argument niet ernstig is en zonder belang voor de verzoekende partij aangezien zij tijdig een beroep bij de Raad heeft ingesteld.

In de wederantwoordnota worden beide grieven 'vertaald' naar een schending van artikel 4.7.26, §4, 6° VCRO, waarbij de verzoekende partij de nadruk legt op een gebrekkige aanplakking van de vergunningsbeslissing en 'volledigheidshalve' ook verwijst naar de bekendmaking voor het openbaar onderzoek.

3.2

Met de verwerende partij moet vastgesteld worden dat de verzoekende partij geen belang heeft om een gebrekkige aanplakking van de vergunningsbeslissing in te roepen.

In het oorspronkelijk verzoekschrift werd louter voorgehouden dat niemand kon zeggen *"hoe lang de borden er hebben gestaan"*, terwijl in de wederantwoordnota deze grief wordt uitgebreid door de rechtsgeldigheid van het attest van aanplakking te betwisten.

Los van de vraag of de in de wederantwoordnota opgenomen uitbreiding kan beschouwd worden als een loutere verduidelijking van het middel, dan wel een uitbreiding die een nieuwe wending geeft aan de oorspronkelijke grief, moet vastgesteld worden dat een eventueel gebrek in de aanplakking van de bestreden beslissing of in de attestatie van de aanplakking niet kan leiden tot de onwettigheid ervan maar enkel een invloed kan hebben op de start van de termijn om beroep in te dienen bij de Raad.

Het blijkt niet dat de verzoekende partij zelf geen tijdig vernietigingsberoep heeft kunnen indienen.

Ook de grief inzake de 'misleidende omschrijving' op de aanplakking voor het openbaar onderzoek kan niet tot vernietiging leiden.

Op het bericht van bekendmaking (wat door de verzoekende partij niet wordt betwist, want vermeld in haar verzoekschrift), staat vermeld dat de aanvraag betrekking heeft op *"wegeniswerken en rioleringswerken langsheen de N41, van duivenhoek en kettermuit (kruispunt pontweg met drapstraat en kruispunt steenweg hulst-lesse naar nieuwe steenweg)"*.

Mocht er in hoofde van de verzoekende partij al enige twijfel bestaan hebben over de inhoud van het woord 'wegeniswerken', dan bevatte deze aankondiging toch voldoende aanwijzingen om de verzoekende partij aan te sporen het betreffende dossier te gaan inkijken.

Uit het inleidend verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij kennis heeft genomen van het aanvraagdossier (*"Bij nazicht ter gemeente blijkt hiermee van de volledige herinrichting van de*

N41”) en dat zij tijdig een bezwaarschrift heeft ingediend. De verzoekende partij heeft dan ook geen belang heeft bij het invoeren van deze grief.

3.3

Waar in het oorspronkelijk verzoekschrift sprake was van een aantasting van “rechten van burgers en betrokkenen”, hetgeen geen bij de Raad op zich gekende rechtsregel is, wordt in de wederantwoordnota gesproken over een schending van het EVRM en het verdrag van Aarhus. Deze ingeroepen schendingen kunnen niet beschouwd worden als teruggaand op de essentie van de grieven uit het oorspronkelijk verzoekschrift en geven aan de oorspronkelijke grieven een andere, niet ontvankelijke wending.

4.

De tweede grief uit het oorspronkelijke verzoekschrift wordt in de wederantwoordnota vertaald naar een schending van de motiveringsplicht omdat de verwerende partij een aantal bezwaren niet bij haar beoordeling zou hebben betrokken.

Met de verwerende partij moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij in haar inleidend verzoekschrift niet concreet aangeeft in welke mate de beoordeling door de verwerende partij onregelmatig zou zijn. Pas met het indienen van de wederantwoordnota wordt aangeduid welke bezwaren niet of niet afdoende aan bod zouden zijn gekomen.

De verzoekende partij tracht met dit bezwaar bij de Raad ook eerder een uitspraak uit te lokken over de “opmerkingen”, en dus de opportuniteit van de aanvraag, zoals door haar geuit bij het openbaar onderzoek. De Raad kan zich met betrekking tot de bezwaarschriften in het openbaar onderzoek evenwel niet in de plaats stellen van de verwerende partij.

In het kader van haar motiveringsplicht is de verwerende partij ook niet gehouden punt na punt te antwoorden op elk bezwaar of onderdeel ervan. Het volstaat dat de verwerende partij in de beslissing aangeeft op grond van welke elementen en argumenten de bezwaren niet kunnen worden bijgetreden. Uit de genomen beslissing moet dan ook duidelijk blijken op welke redenen de verwerende partij zich heeft gesteund om de stedenbouwkundige vergunning al dan niet te verlenen, zodat de Raad bij de uitoefening van zijn opgedragen wettigheidscontrole kan nagaan of de verwerende partij de terzake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend en met name of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk tot de bestreden beslissing is kunnen komen.

De verzoekende partij beperkt zich terzake oorspronkelijk tot het louter vooropstellen dat niet of niet afdoend werd geantwoord op haar bezwaren. Los van de vraag of de in de wederantwoordnota opgesomde bezwaren al dan niet als een niet geoorloofde uitbreiding van de oorspronkelijke grief moet worden beschouwd, stelt de Raad vast dat de motieven en overwegingen van de verwerende partij in het geheel niet bij deze grief worden betrokken, terwijl de verwerende partij wel degelijk de ingediende bezwaarschriften heeft onderzocht en beoordeeld.

Het komt de verzoekende partij toe, wanneer zij de feitelijke onjuistheid betwist van een gegeven waarop de beslissing gesteund is, dit aan te tonen. Door louter voor te houden dat er niet of niet afdoend op bepaalde bezwaren werd geantwoord, slaagt zij niet in deze bewijslast. Het volstaat immers niet dat de verzoekende partij er terzake een andere mening op nahoudt, zij dient de bestreden beslissing en de determinerende motieven en overwegingen bij haar kritiek te betrekken. Dit doet de verzoekende partij niet. Zij duidt ook niet aan waarom de verwerende partij alternatieve voorstellen zou moeten onderzoeken.

Ook de door de verzoekende partij vooropgestelde 'arbitraire' betrokkenheid tussen het agentschap Ruimte en Onroerend Erfgoed en het agentschap Wegen en Verkeer, wordt niet verder toegelicht en kan niet als een ontvankelijke grief beschouwd worden.

Voor zover deze tweede grief als middel ontvankelijk is, is het ongegrond en dient het te worden verworpen.

5.

Uit het voorgaande moet besloten worden dat de oorspronkelijke grieven van de verzoekende partij, zoals geformuleerd in het verzoekschrift, en de wijze waarop dit werd herschreven en uitgebreid in de wederantwoordnota, als middel niet ontvankelijk zijn, minstens te verwerpen zijn wegens gebrek aan belang of ongegrondheid.

De vordering tot vernietiging wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 25 april 2017 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Bart VOETS

Hilde LIEVENS